

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมหนังสือนิทานประกอบภาพ ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษาและสรุปผล ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนรีสอร์ทอนุบาล-ทุ่งสง ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน
3. นักเรียนอนุบาลได้รับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์จากการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนระดับชั้นอนุบาล พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะนำไปใช้ในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กต่อไป

สรุปผล

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07/83.93
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6979

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ที่เรียนด้วยหนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน มีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน สามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกโกรธได้ สามารถแสดงความรู้สึกดีใจ ชอบใจ ที่ได้ทำกิจกรรมที่ตนเองต้องการ มีความเอื้อเฟื้อและรู้จักการช่วยเหลือเพื่อน ๆ รู้จักการปลอบโยนและให้กำลังใจเพื่อนๆ เมื่อเพื่อนมีปัญหา สามารถตอบคำถามบอกเล่าความรู้ของตนเอง สามารถเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07/83.93 โดยศึกษาจากคะแนนประเมินย่อยแต่ละแผนท้ายแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ทั้งหมด 18 แผนการจัดประสบการณ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.62 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.07 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน และคะแนนจากการประเมินพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดหลังเรียน เท่ากับ 83.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.93 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ดังนั้นแสดงว่า ผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่บ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น เป็นแผนการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ จำนวนนักเรียนมีน้อย ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสามารถดูแลเด็กนักเรียนได้ทั่วถึง นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมมากขึ้น อีกทั้งสื่อที่นำมาประกอบการจัดกิจกรรม คือนิทาน ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจอยู่แล้ว ตลอดจนแนวการจัดกิจกรรมซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของจอร์จ คิวอี้ การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริง (Learning by Doing) โดยช่วยกระตุ้นให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจ สามารถถ่ายทอดความรู้สึกผ่านการพูดไปเป็นคำหรือประโยคที่เหมาะสม สอดคล้องกับแนวความคิดของ จัลณี เหล่าเสถียรกิจ (2549 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า นิทาน เมื่อนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้พฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อ กระตุ้นให้เกิด

การเรียนรู้โดยให้เด็กมีจิตใจอ่อนโยน มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับวัชร ทองคอนหับ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กกลุ่มที่ได้รับประสบการณ์การเล่นิทานโดยใช้หุ่นมือกับเด็กที่ไม่ได้รับประสบการณ์การเล่นิทานโดยใช้หุ่นมือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า การจัดกิจกรรมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ช่วยส่งเสริมให้เด็กได้รับการประสบการณ์การเล่นิทานมีคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเด็กกลุ่มที่ไม่ได้รับประสบการณ์การเล่นิทานโดยใช้หุ่นมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับนงลักษณ์ กันปัญญา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพประกอบการเล่าเรื่องหน่วยที่สวนสะออน โดยใช้กระบวนการปฏิบัติการ ของ Kemmis และ Mc Taggart ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการตามแผน ขั้นการสังเกตและขั้นสะท้อนผลงานการปฏิบัติตามวงจรปฏิบัติการ 2 วงจร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนร่วมกิจกรรม ด้วยความกระตือรือร้น สนุกสนานกับกิจกรรมที่ทำ แต่มีนักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ตอบคำถามครู และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าทำกิจกรรมรายบุคคล คือไม่กล้าออกมาหน้าชั้นเรียนในขั้นการสะท้อนการดำเนินการพัฒนาในวงจรปฏิบัติการที่ 2 พบว่า นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงออก ดังนั้นแผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ที่มีต่อการพัฒนาการทางภาษาด้านการพูด ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 1

2. คำนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานที่มีต่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6979 ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ทั้งนี้เนื่องมาจากสื่อที่นำมาจัดกิจกรรมคือ นิทาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างความเพลิดเพลินให้แก่เด็ก สามารถนำนิทานมาใช้ฝึกทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะเด็กปฐมวัยชอบนิทานเป็นชีวิตจิตใจ เด็กจะรบเร้าให้ครูเล่านิทานให้ฟัง เด็กสามารถเข้าใจเรื่องราวของนิทานจากภาพในหนังสือได้ อีกทั้งนิทานที่บ้านยังสะท้อนภาพความเป็นอยู่และแฝงคุณธรรมจริยธรรมต่าง ๆ ไว้ให้นักเรียนได้ซึมซับ โดยไม่รู้ตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาวรรณ ยาประคิษฐ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานและกิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานทุกคนมีความสุขและชอบให้ครูเล่านิทานให้ฟัง ซึ่งนิทานที่นักเรียนชอบฟังและชอบเล่ามากที่สุดคือ เรื่องมดดำ มดแดง ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียน ส่วนใหญ่มีความสุขและชอบไปเรียนที่หน้าอาคาร หน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนทุกคนชอบ คือ หน่วยมดผลปรากฏว่านักเรียนใช้กิจกรรมการเล่นิทาน และกิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียน มีความคงทนในการเรียนรู้ได้ทั้งหมด และไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ

ธีรนุช แสหนหาญ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์เล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังรับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 83.953 และนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิด มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังการจัดประสบการณ์เพิ่มขึ้นก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่บ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านการพูด ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 2

3. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ที่เรียนด้วยหนังสือนิทานประกอบภาพ ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน มีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศรีรัตน์ ชัญญันต์ (2546 : 97-106) พบว่าเด็กก่อนวัยเรียนทั้งในระดับกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยมีความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวมระดับสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พงษ์ศิริวรรณ (2547 : 51 - 52) พบว่า การจัดกิจกรรมตามแนวความคิดคอนสตรัคติวิสต์ ที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัชฎาภรณ์ ประโมจันทร์ (2544 : 53-84) ได้ศึกษาการเล่านิทานคือ ผลการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อความสามารถด้านการเรียนของเด็กปฐมวัย ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเด็กชั้นอนุบาลอายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 175 คนในปีการศึกษา 2554 ได้สุ่มนักเรียนจำนวน 10 คน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพในแต่ละช่วงสัปดาห์ มีความสามารถด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 โดยในระหว่างการจัดกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพระหว่างช่วงสัปดาห์ พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเรียนของเด็กปฐมวัย มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่เพิ่มขึ้นตลอดช่วง 8 สัปดาห์ ยกเว้นในช่วงสัปดาห์ที่ 1 เท่านั้น ที่คะแนนความสามารถด้านการเรียนของเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพรณ อันทะผลา (2547 : 75-89) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีต่อทักษะการพูดนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลราชินีบุลเขาวังทองกลาง กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2547 ได้ทดลองแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ระยะเวลาการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ แบบแผนการทดลองคือ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design พบว่า 1) นักเรียนมีทักษะในการพูดมากขึ้น

หลังจากการได้รับกิจกรรมการเล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 2) มีทักษะในการพูดมากขึ้นหลังจากการไม่ได้รับกิจกรรมการเล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) มีทักษะการพูดมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทั้งนี้เพราะหนังสือนิทานประกอบภาพ ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้น มีภาพที่สวยงามเป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีตัวละครเป็นสัตว์ชนิดต่างๆ ที่สร้างความสนใจให้เด็กอยากรู้อยากฟัง เป็นหนังสือนิทาน ที่ฟังแล้วเข้าใจง่ายเพราะมีเนื้อเรื่องสั้นๆ ที่ทำให้เด็กสามารถจินตนาการตามเรื่องที่ฟังได้อย่างเข้าใจ นอกจากการฟังนิทานแล้วเด็กยังได้ฝึกพูด ได้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเด็กกับครู ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมวาดภาพนิทานที่ตนได้ฟัง ได้แสดงความคิดเห็น ได้สร้างผลงานตามความคิดจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ เด็ก ได้ปฏิบัติกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ หนังสือนิทานประกอบภาพที่ครูเป็นผู้เล่าให้เด็กฟัง ช่วยให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นที่ได้อยู่กับครู รู้สึกเพลิดเพลิน สามารถสร้างสมาธิและมารยาทในการฟังให้กับเด็ก ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาจากการฟัง พัฒนาการทางความคิดและจินตนาการจากเรื่องที่ได้ฟังเป็นอย่างดี ดังที่ ประภา หลาบคำ (2549 : 110-118) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยมีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 595 คน จาก 16 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ด้านดี ตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.72 ด้านเก่ง ตั้งแต่ 0.47 ถึง 0.83 และด้านความสุข ตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.76 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 เป็นแบบวัดที่มีคุณภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเสาวลักษณ์ เอี่ยมพิพัฒน์ (2549 : 72) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคติธรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนวัดดอนทอง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 40 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 20 นาที โดยใช้นิทานคติธรรมจำนวน 12 เรื่อง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pre – Test Post – Test Design ผลการวิจัย พบว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคติธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังที่ วิสามาส ชันชัยภูมิ (2549 : 77) ได้ศึกษาการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 โรงเรียนกุศคุ้มสามัคคีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 2 – 12 มิถุนายน 2549 แผนการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทาน จำนวน 5 แผน ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีประสิทธิภาพ

เท่ากับ 88.58/86.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7887 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 78.87

4. ผลการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพ ประกอบกิจกรรมการเล่นนิทาน สามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ได้เป็นอย่างดี เด็กสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกโกรธได้ดี สามารถแสดงความรู้สึกดีใจ ชอบใจ ที่ได้ทำกิจกรรมที่ตนเองต้องการมีความเอื้อเฟื้อและรู้จักการช่วยเหลือเพื่อน ๆ รู้จักการปลอบโยนและให้กำลังใจเพื่อน ๆ เมื่อเพื่อนมีปัญหา สามารถเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากนิทานได้ สามารถตอบคำถามคุณครูเมื่อฟังนิทานแล้วได้เด็กสามารถบอกเล่าความรู้ของตนเองต่อนิทานที่ได้ฟังได้ สามารถเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน ทั้งนี้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพที่มีสีสันสวยงาม มีภาพสัตว์ต่าง ๆ มีภาพดอกไม้สวยงามในการสร้างบรรยากาศเป็นการกระตุ้นอารมณ์ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การเล่นนิทานที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของเด็กที่ได้ฟัง เช่น ความรู้สึกโกรธ รู้สึกดีใจ หรือรู้สึกชอบ เห็นด้วยกับการกระทำของตัวละคร ซึ่งทำให้ครูสามารถแนะนำและส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ได้ถูกต้อง เมื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนุกสนาน มีบรรยากาศที่เป็นกันเองทำให้เด็กมีความฉลาดทางอารมณ์ที่สูงขึ้น ดังที่ ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2542 : 125 - 126) ที่ได้อธิบายถึงคุณค่าของนิทานว่า นิทานช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิดและจินตนาการให้กับเด็ก ช่วยฝึกให้เด็กเป็นนักฟังที่ดี เข้าใจวิธีการปฏิบัติตัวขณะฟังนิทานและสามารถเก็บใจความตามเรื่องราวที่ฟังคนอื่นเล่าได้ ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินมีความรู้สึกอบอุ่น ช่วยให้ผู้ฟังปกครอง ทราบถึงความรู้สึกที่อยู่ในตัวของเด็กจากการสนทนาซักถามในขณะที่ฟังนิทาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ก่อนนำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดกิจกรรมโดยละเอียด เพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมถึงการเตรียมสื่อประกอบการจัดประสบการณ์ไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะส่งผลให้การจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรมีการปรับเวลาในการจัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่น เนื่องจากกิจกรรมเสริมประสบการณ์ใช้เวลาค่อนข้างมาก เป็นกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางจำเป็นต้องให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมมากที่สุดจึงต้องใช้เวลามาก

1.3 ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมไปจัดเสริมประสบการณ์กับเด็กทั่วไปได้ โดยอาจแบ่งกลุ่มและให้ตัวแทนแสดงความคิดเห็น และอาจปรับเปลี่ยนประเมินพัฒนาการหรือเพิ่มแบบทดสอบ มาวัดพัฒนาการของผู้เรียนก็ได้

1.4 ครูผู้สอนที่สนใจพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยควรศึกษาและทำความเข้าใจวิธีการพัฒนาและส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะนำมาใช้ประกอบกับหนังสือนิทานประกอบภาพ ประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ให้มีความสุขสนุกสนาน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน และส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5 ครูควรบันทึกเพื่อเก็บข้อมูลในการจัดกิจกรรมของเด็กแต่ละครั้งโดยละเอียด เพราะจะทำให้ครูรู้จักข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวครูสามารถนำไปใช้ในการปรับบทบาทของครู บทบาทของเด็กและปรับกิจกรรมได้ เพื่อจะได้ช่วยเหลือ แก้ไขและพัฒนาเด็กได้อย่างทันที่

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเรื่องอื่นๆที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาและส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา ด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญา

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ในระดับโรงเรียนอื่น ๆ

2.3 ควรมีผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และความคงทนในการเรียนรู้ระหว่าง นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดกับนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อต่าง ๆ